

بسمه تعالیٰ درس ۱۲ : بحران های معرفتی و معنوی (Epistemological and Spritual Crises)

تهیه کننده : محمود کرمی / زنجان / خدابنده

بحران : مسئله‌ای است که به وضعیت خطرناک و فشارزا منجرمی شود. وضعیتی که دانسته‌ها و راه حل‌های موجود را به چالش کشیده و زیر سؤال می‌برد. (وضعیتی که نیازمند برآنداختن طرحی نو است) نکته مهم در این خصوص این است که: یک بحران همانطور که می‌تواند یک مانع و تهدید جدی به شمار می‌رود در عین حال می‌تواند نشانگر یک فرصت نیز باشد فرصتی که هر جامعه‌ای بر حسب ظرفیت‌ها و توانایی‌های خود می‌تواند آنرا معطوف به رشد یا افول سازد.

ظرفیت انعطاف پذیری (Flexibility Capacity) و قدرت خلاقیت (Creative Power) دو شرط ضروری برای حل بحران می‌باشند.

بحaran می‌تواند در سطوح مختلف شخصی/ اجتماعی/ اقتصادی/ سیاسی/ بین‌المللی/ زیست محیطی و ... شکل بگیرد.

چالش‌های جهانی غرب: چالش‌هایی که از سه باور بنیادی جهان غرب یعنی سکولاریسم/ اومانیسم/ روشنگری بر می‌خیزند.

ویژگی‌ها:

- ✓ این چالش‌ها بتدربیج و یکی پس از دیگری آشکار می‌شوند، به گونه‌ای که ابتدا چالش‌های اقتصادی، سیاسی، نظامی رخ می‌دهند و سپس چالش‌ها و بحران‌های معرفتی، معنوی، اخلاقی، عاطفی و ... بروز می‌کنند.
- ✓ این چالش‌ها اغلب پایان نمی‌یابند به گونه‌ای که با بروز چالش‌های جدید، چالش‌های پیشین نیز همچنان باقی می‌مانند. مثال: چالش فقر و غنا در چند قرن گذشته بروز کرد، اما همچنان پابرجاست. (بنابراین این چالش‌ها حالات انباستی و هم افزایانه دارند و همدیگر را تقویت می‌کنند).
- ✓ این چالش‌ها؛ در مواجهه با سایر فرهنگ‌ها بوجود نمی‌آیند بلکه همگی از درون فرهنگ غرب بر می‌خیزند.
- ✓ این چالش‌ها علت درونی دارند و نه بیرونی؛ به همین دلیل فرهنگ غرب نمی‌تواند آنها را به دیگران نسبت دهد.
- ✓ فرهنگ‌های دیگر برای مهار این چالش‌ها که منشاء غربی دارند؛ نباید به همان راهی بروند که جهان غرب می‌رود و نباید چاره این چالش‌ها و درمان این دردها را از غرب بخواهد (چرا که اگر کوری؛ کور دیگر را هدایت کند هر دو به چاه خواهند افتاد).
- ✓ برخی از این چالش‌ها به لایه‌های سطحی (هنگارها و نمادها) مربوط هستند. مانند چالش‌های سیاسی، اقتصادی و ... و برخی دیگر به لایه‌های عمیق تر (باورها و ارزش‌ها) فرهنگ غرب مربوط هستند. مانند چالش‌های علمی و معرفتی، چالش‌های معنوی و دینی و ...
- ✓ تمامی این چالش‌ها (چه سطحی و چه عمیق) از عمیق ترین لایه فرهنگ غرب نشأت می‌گیرند. یعنی از باورهای بنیادین فرهنگ غرب که روح و شالوده آنرا تشکیل می‌دهند.

- ✓ سکولاریسم / اومانیسم و روش‌نگری بعنوان سه باور بنیادین فرهنگ غرب؛ عمیق ترین لایه هویتی فرهنگ غرب را تشکیل می‌دهند. این سه باور بنیادین؛ روح و شالوده فرهنگ غرب را می‌سازند و تمامی چالش‌ها در اصل از این سه باور بر می‌خیزند.

نکته: سکولاریسم (باور هستی شناسانه جهان غرب و به معنای دنیاگرایی و جدایی دین از مناسبات اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، اقتصادی است / اومانیسم (باور انسان شناسانه جهان غرب و به معنای اصالت انسان دنیوی، تمرکز بر نیازهای مادی و دنیوی انسانی و نادیده گرفتن نیازهای دینی و معنوی انسانی است. / روش‌نگری (باور معرفت شناسانه جهان غرب و به معنای اصالت معرفت و دانش تجربی و نفی معرفت عقلانی و وحیانی است.

نکته: چالش‌ها یا بحران‌های معرفتی و معنوی به عمیق ترین لایه فرهنگ غرب تعلق دارند. یعنی به باورهای بنیادین فرهنگ غرب که شامل سکولاریسم / اومانیسم / روش‌نگری می‌باشد. چالش‌ها یا بحران‌های معرفتی و معنوی همانند چالش فقر و غنا و ... بعنوان بحران‌هایی مرکزی، ذاتی، دروني فرهنگ غرب هستند که نقطه عزیمت بسیاری دیگر از چالش‌ها و بحران‌های جهانی می‌باشند.

خط سیر معرفت و بحران معرفت در غرب :

- ✓ دوران قرون وسطی: کتاب مقدس و شهود آباء کلیسا بعنوان معتبر ترین راه شناخت جهان و انکار و نادیده گرفتن شناخت از راه عقل و تجربه .

✓ دوران رنسانس: شک و تردید در روش معرفتی دوران قرون وسطی، پیدایش بحران معرفتی و تلاش برای بروز رفت از بحران معرفتی از طریق کنار گذاردن وحی و شهود در شناخت علمی و بسنده کردن به شناخت عقلی و تجربی.

✓ قرن ۱۹ و ۲۰ میلادی : کنار گذاردن شناخت عقلی و معرفی شناخت حسی و تجربی بعنوان تنها راه شناخت علمی.(شناخت عقلی بیش از دو سده دوام نیاورد و در قرن نوزدهم کنار گذارده شد).

توضیح: جامعه شناسان قرن ۱۹، روش تجربی را تنها راه درست برای شناخت جهان هستی و تنها معیار داوری و اعتبارسنجی حقایق وحیانی و عقلانی می‌دانستند(حقایقی که پیامبران از طریق وحی درباره جامعه بشری بیان نموده اند یا عالمان با استدلال‌های عقلی به آنها رسیده اند). این جامعه شناسان معتقد بودند؛ آگاهی‌ها و علوم جوامع دیگر غیر علمی است. بدین ترتیب غرب این مطلب را به نخبگان جوامع غیر غربی القاء می‌کرد که پیروی از فرهنگ غرب تنها راه پیشرفت و توسعه دیگر فرهنگ هاست.

✓ نیمة اول قران ۲۰ : نمایان شدن محدودیت‌های علم تجربی و بدبانی آن؛ پیدایش بحران معرفتی، دست برداشتن علم از داوری‌های ارزشی و محدود شدن آن به بررسی امور طبیعی.

✓ نیمة دوم قران ۲۰ : نمایان شدن وابستگی علم تجربی به معرفت‌های غیر تجربی و غیر حسی (آشکار شدن منابع غیر تجربی علم تجربی)، تداوم و تعمیق بحران معرفتی و زیر سؤال رفتن علم مدرن؛ (بدین ترتیب که علم تجربی غربی؛ تنها تفسیر ممکن از جهان طبیعت نیست بلکه تفسیرهای متناسب با فرهنگ‌های دیگر نیز می‌تواند وجود داشته باشد).

بحران های معرفتی در جهان غرب : (The Epistemological Crises in the Western World)

الف) نخستین بحران معرفتی در دوران رنسانس پدیدار شد که طی آن روش معرفتی قرون وسطی (وحی و شهود) مورد شک و تردید واقع شد. جهان غرب بواسطه جایگزین نمودن روش های عقلی و تجربی با وحی و شهود، از این بحران معرفتی عبور نمود.

ب) بحران معرفتی جدید : طی قرن ۲۰ پدیدار شد. این بحران هنگامی آغاز شد که محدودیت های علمی دانش تجربی (نیمه اول قرن ۲۰) و وابستگی آن به معرفت های غیرتجربی و غیرحسی (نیمه دوم قرن ۲۰)، آشکار شد.

نکته: شک و تردید درباره مبانی علوم تجربی غربی، در حقیقت به معنای شک و تردید درباره بنیان های هویتی فرهنگ غرب یعنی؛ لایه های عمیق یا همان فلسفه روشنگری بود.

(زیرسوال رفتن مبانی علوم تجربی غربی؛ در اصل به معنای زیرسؤال رفتن فلسفه روشنگری و بنیان هویتی غرب بود. چرا که فرهنگ جدید غرب اصولاً با پیدایش فلسفه های روشنگری آغاز شده بود).

گستره و ابعاد بحران معرفتی جدید در جهان غرب:

بحran معرفتی جدید در جهان غرب در دو بعد ظاهر شد:

الف) افول روشنگری و شکل گیری جریان های پُست مدرن (افول فلسفه روشنگری بدليل خدشه دار شدن استقلال علمی آن و زیرسؤال رفتن هویت روشنگرای آن).

توضیح : روشنگری مدرن از قرن ۱۹ میلادی، مبتنی بر حس و تجربه بود و بر اساس آن شناخت غیرتجربی، شناختی علمی محسوب نمی شد. ولی پس از اینکه مشخص شد علم تجربی به معرفت های غیر تجربی (دانش های غیرتجربی) وابسته است، استقلال معرفت علمی - تجربی مخدوش شد و هویت روشنگرای آن مورد تردید قرار گرفت. تردید در روشنگری به منزله تردید در هویت معرفت شناختی جهان مدرن بود.

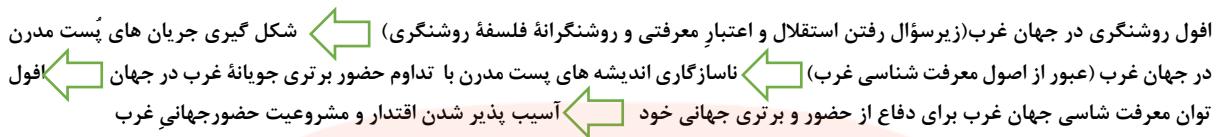
روشنفکران پُست مدرن : به روشنفکرانی گفته می شود که در اصل روشنگری علم مدرن تردید کرده اند. اصطلاح پُست مدرن یا پَسا مدرن؛ به این دلیل به این دانشمندان اطلاق می شود که؛ آنان از اصول جهان مدرن عبور کرده اند و به فراسوی آن رسیده اند.

ب) ناسازگاری ابعاد معرفتی جهان غرب با نیازهای اقتصادی و اجتماعی آن (گرفتار شدن جهان غرب در یک تنافض اساسی بین ترتیب که غرب از یکسو به معرفتی نیاز داشت که حضور و برتری سیاسی و اقتصادی آنرا در سطح جهانی موجه جلوه دهد از سوی دیگر جریان های معرفت شناسانه پست مدرن در غرب شکل گرفته بودند که بنیان های معرفتی خود جهان غرب را زیرسؤال برده بودند).

توضیح : متکران پسامدرن یا پست مدرن؛ زمانی در اصول و مبانی فرهنگ غرب تردید کردنده که سیاست و اقتصاد جهان غرب، ابعاد جهانی پیدا کرده و نیازمند علمی بود که حضور جهانی آنرا توجیه کند، اما اندیشه های پسامدرن این ظرفیت را نداشتند. (اندیشه های پسامدرنی هیچ مناسبتی با توجیه حضور و برتری جهانی غرب نداشتند). ناتوانی جهان غرب برای توجیه حضور جهانی خود، در شرایطی که اقتصاد و سیاستش به این حضور نیاز داشت. بُعد دیگری از بحران معرفتی - علمی است. یعنی ناسازگاری بین عملکرد اقتصادی و سیاسی غرب با توانمندی های معرفتی و علمی آن.

فرهنگی که توان معرفتی لازم برای دفاع از ابعاد گستره اقتصادی و سیاسی خویش را نداشته باشد به حیوان فَرتوتی (حیوان ضعیف و ناتوان) می ماند که با وجود جثه عظیم خود، زمین گیر و آسیب پذیر شده است.

گستره و ابعاد بحران معرفتی جدید در جهان غرب را می توان در قالب نمودار ذیل به نمایش گذاشت:

بحران معنویت (The Crisis of Spirituality)

رونده سکولاریزم (سکولار شدن) در فرهنگ مدرن غرب:

- ✓ در فرهنگ مدرن غرب، سکولاریسم بصورت آشکار مطرح شد. (یعنی: بصورت آشکار و به صراحت ابعاد دینی و معنوی جهان هستی انکار می شد).
- ✓ در فرهنگ مدرن غرب، اگر گرایش ها و رفتارهای دینی امکان مطرح شدن می یافتدند، این کار تنها با توجیه دنیوی آنها امکان پذیر می شد. یعنی: صرفاً به کارکردها و مزایای دنیوی و این جهانی آموزه های دینی اهمیت داده می شد.
- ✓ در فرهنگ مدرن غرب؛ سکولاریسم به ترتیب در حوزه های هنر، اقتصاد، سیاست و علم ظاهر گردید و فرهنگ تخصصی هر یک از این حوزه ها سکولار گردید. کنار گذاشتن ارزش های دینی در این حوزه ها و تمرکز بر ارزش های دنیوی در آنها)
- ✓ در فرهنگ مدرن غرب؛ تنها حوزه ای که همچنان دینی باقی ماند؛ فرهنگ عمومی جامعه در محدوده زندگی شخصی و خصوصی افراد بود.
- ✓ در فرهنگ مدرن غرب؛ برخی جامعه شناسان بر این گمان بودند که در قرن ۲۰ میلادی، دین از آخرین عرصه حضور خود یعنی قلمرو فرهنگ عمومی نیز بیرون خواهد رفت. اما واقعیت خلاف این پیش بینی را نشان داد.

فرایند افول سکولاریزم (سکولار شدن) و بحران معنویت در فرهنگ مدرن غرب:

طی قرن ۲۰، نه تنها دین از فرهنگ عمومی مردم خارج نشد بلکه در سال های پایانی این قرن، نگاه معنوی و دنیوی به سطوح مختلف زندگی انسان بازگشت. برخی از متفکران از این موج که نشانه بحران معنویت در فرهنگ غرب است با عنوانین «افول سکولاریسم» و «پاساکولاریسم» یاد کردند.

افول سکولاریسم یا پاساکولاریسم: فرایندی است که طی آن؛ نگاه معنوی و دنیوی به سطوح مختلف زندگی انسان بازگشت.

این فرایند نشانه بحران معنویت در فرهنگ مدرن غرب است. بحرانی که بدلیل بی توجهی جهان مدرن غرب به ابعاد معنوی هستی و نیازهای دینی و معنوی انسان، پدید آمد.

مهمترین علت تداوم باورهای دینی و معنوی در زندگی انسان:

مهمترین علت تداوم باورهای دینی و معنوی در زندگی انسان؛ نیاز فطری و ذاتی آدمی به حقایق قدسی و ماوراء طبیعی است. یک فرهنگ علاوه بر نیازهای جسمانی و دنیوی انسان باید به نیازهای معنوی و قدسی او نیز پاسخ دهد. همانگونه که بی توجهی به ابعاد دنیوی، به بحران منجر می شود، غفلت از ابعاد معنوی نیز، شکل دیگری از بحران را به دنبال می آورد.

پیامدهای انکار حقایق معنوی و قدسی برای فرهنگ مدرن غرب:

فرهنگ مدرن غرب با انکار حقایق قدسی و معنوی نه تنها به آرمان‌های انقلاب فرانسه نرسید، بلکه با اصالت بخشیدن به انسان دنیوی (اومنیسم) در قرن ۲۰، به پوچ‌گرایی، یأس و ناامیدی و مرگ آرمان‌ها و امیدها انجامید.

پیامدهای اجتماعی افول سکولاریسم یا گریز و رویگردانی از سکولاریسم در جوامع غربی:

- ✓ ترغیب یا واداشتن برخی از نخبگان جهان غرب به جست و جوی سنت‌های قدسی و دینی.(جست و جوی روابط علت و معلولی و سازوکارهای غیرمادی جاری در جهان).
- ✓ فراخواندن مهاجران ساکن کشورهای غربی به سوی هویت دینی خود(ساکنانی که اغلب مَعرب فرهنگ مدرن غرب شده بودند).
- ✓ رونق بخشیدن به بازار معنویت‌های کاذب و دروغین مانند: خرافه پرستی، شیطان پرستی، انواع بازسای شده ادیان و عرفان‌های شرقی و سرخ پوستی و ...

..... برای مطالعه

اجلاس هزاره ادیان در آستانه قرن ۲۱ در امریکا؛ مصداق بارزی از آغاز دوران پس از سکولاریسم است.

اجلاس هزاره ادیان در آستانه قرن ۲۱ میلادی در نیویورک (یکی از ایالت‌های امریکا) برگزار شد و در آن اندیشمندانی از ادیان مختلف جهان گرد هم آمدند تا نقش دین را در استقرار صلح جهان بررسی کنند.

مای درس

گروه آموزشی عصر

www.my-dars.ir